

Bediüzzaman: Sabrın mükâfatı zaferdir, sebatın mükâfatı galebedir

✘ Lâhikalar ufukumuzu açıyor; kara bulutların ortalığı kaplamış gibi görüldüğü en zor zamanlarda dahi karamsarlığa yer olmadığı mesajını veriyor. Burada çok önemli olan; sabır, hakta sebat ve metanet.

Yine bir Kastamonu mektubundan:

Risale-i Nur'a sıkıntı veren veyahut hizmetinden çekilen pek çok adamların tokat yemeleri gibi, bu sene, bu memleketin etrafında umumî bir tarzda Risale-i Nur'un intişarına sıkıntı verip şimdiki bir nevi tevakkuf devresi vermek hatasıyla, şimdiki umumî sıkıntının bir sebebi olduğunu göstermesidir." (s. 290)

Demek ki, Risale-i Nur'a sıkıntı veren veya hizmetinden çekilenler, şahsî hayatlarında bir şekilde "tokat" yiyorlar. Verilen sıkıntının nitelik ve derecesi ile, çekilip geri durmanın hizmete verdiği zarara göre değişen bu tokatların bir kısmı şefkat, bir kısmı da zecir tokadı oluyor.

Umumî bir tarzda Risale-i Nur'un intişarına sıkıntı verip genel anlamda tevakkufa yol açan haller ise, toplumun tümünü kuşatan bir sıkıntı ve inkıbaz neticesini beraberinde getiriyor.

Çelik bir metanet

Bir başka mektupta da şöyle deniliyor:

"Risale-i Nur'un intişar ettiği her tarafta bu sıralarda, şimdiye kadar bir plan dahilinde Risale-i Nur'un fütuhatına karşı tecavüz var. Bir derece şevk ve neş'e zarar verdi, bir devre-i tevakkuf açtı. (...) Fakat Cenâb-ı Hakka şükür, Isparta ve havalisi kahramanları çelik gibi bir metanet göstermeleri, sair yerlerin de kuvve-i maneviyelerini takviye ediyorlar." (s. 293)

Buradan da şunu anlıyoruz ki, Risale-i Nur'un yayılıp manevî fütuhatını devam ettirdiği süreçlerde, buna engel olmak için her zaman birtakım planlar hazırlanıp devreye sokulup, o fütuhatı durdurma amaçlı tecavüzler olabilir. Bu saldırılardan etkilenen bazı Nur Talebelerinin hizmetteki şevk ve heyecanları zarar görebilir.

Bunu önlemenin yegâne çaresi, Isparta kahramanlarını örnek alarak, "çelik gibi bir metanet" göstermek; ne olursa olsun yerinde sabit durmak; hakta sebat ederek her hal ve şartta hizmete devam kararlılığını muhafaza etmek.

Bir başka mektupta "hadsiz bir metanet" ifadesi ile altı çizilerek vurgulanan bu prensibi tatbik etmeyi başaranlar, sayıca az dahi olsalar, diğerlerinin de moralini ve kuvve-i maneviyelerini takviye eden güçlü bir istinadgâh olabiliyorlar.

Uhud Savaşı'nda Ayneyn okçularının Peygamber (asm) talimatına uymayıp yerlerini terk etmeleri sonrası başlayan "bozgun"un en kritik aşamasında Hz. Peygamberin (asm) etrafında kenetlenip savaşın Müslümanlar için tam hezimet dönuşmesini engelleyen 13 Sahabenin duruşu, bunun tarihimizdeki en çarpıcı örneklerinden.

En zor zamanlarda Üstadla birlikte yekvücut olup dehşetli hücumlara göğüs gererek hizmetin temelini atan saff-ı evvel Nur Talebelerinin tavrı da, o duruşun ahirzamandaki izdüşümü.

"Çelik gibi bir metanet" in neresindeyiz?

Sabır, sebat, metanet

Üstad, 31 Mart darbesinden sonra yargılandığı Divan-ı Harb-i Örfî, yani sıkıyönetim mahkemesindeki müdafaasının sonunda şöyle diyordu:

“Millet uyanmış, mugalâta (demagoji) ve cerbezeyle iğfal olursa da devam etmeyecektir. Hakikat telakkî olunan hayalin ömrü kısadır. Feveran eden efkâr-ı umumiye (kamuoyu) ile o aldatma ve mugalâtalar dağılacak, hakikat meydana çıkacaktır inşaallah.” (Eski Said Dönemi Eserleri, s. 145).

Üstadın o zaman gerek darbe sürecinde, gerek sonrasında zihinleri karıştırmak için yapılan propagandaların ve doğruların içine katılarak enjekte edilen yanlışların kamuoyunda yol açtığı yanılgılar için ifade ettiği bu tesbit, günümüzde de geçerli.

İşaratü'l-İ'caz'daki Nübüvvet bahsinden şu cümleler de bu manayı tamamlıyor:

“Tehditler, korkular ve hilelerle efkâr-ı ammeyi başka bir mecraya çevirtmek mümkün olur; fakat tesiri cüz'îdir, sathîdir, muvakkat olur. Muhakeme-i akliyeyi az bir zamanda kapatabilir.” (s. 269)

Ve Üstad konuyu şöyle bağlıyor:

“Hak neşvünema bulacaktır (filizlenip dal budak salacaktır)—eğer çendan (gerçi) toprakta gizlense... Ve taraftar ve mültezimleri (kararlı takipçileri) muzaffer olacaklardır (zafere ulaşacaklardır)—eğer çendan zaman ve zeminin merhametsizliğinden az ve zayıf olsalar... ” (Muhakemat, s. 23)

Bunları birlikte düşündüğümüz zaman, ufkumuz açılıyor; kasvetli ve kara bulutların ortalığı kaplamış gibi görüldüğü en zor zamanlarda dahi ümitsizlik ve karamsarlığa yer olmadığını mesajını veriyor.

Burada çok önemli olan husus, sabır, hakta sebat ve metanet.

Üstadın dediği gibi, “Sabrın mükâfatı zaferdir. Sebatın mükâfatı galebedir.” (Mektubat, s. 808)

Bu imtihanın bir kez daha şiddetlendiği günlerden geçerken, Üstadın bize ışık tutup yol gösteren şu ifadelerini de dikkatle okuyup hayatımıza yansıtmaya çalışalım.

“Bu zamanda öyle dehşetli cereyanlar ve hayatı ve cihanı sarsacak hadiseler içinde hadsiz bir metanet ve itidal-i dem (soğukkanlılık) ve nihayetsiz bir fedakârlık taşımak gerektir.” (Tarihçe-i Hayat, s. 481)

Evet, çıkış yolu bunlarda: Sabır, sebat, metanet, soğukkanlılık ve fedakârlık...

Tevakkufu aşmak

Risale-i Nur mesleğinin dört temel esasından birinin şevk-i mutlak olduğunu, hareket ve faaliyetle kemalini bulacak olan hayatta himmet ve gayretimizin bunun için şevk bineğine ihtiyaç duyduğunu külliyattan okuyoruz.

Gerek ferdî tekâmülümüz, gerekse umumî hizmetlerin inkişafı için her hal ve şartta şevklerin hep canlı tutulması gerektiğini de biliyoruz.

Ancak zaman zaman şevkimizi kırabilecek çeşitli sebeplerle imtihan edildiğimiz de bir vakıa.

Hizmet ehlini hedef alan haricî saldırılar; korkutma, bunaltma, yıldırma ve hizmetten vazgeçirme amaçlı baskı, fitne ve tuzaklar; kara propagandalar; fikir veya mizaç uyumsuzluğundan kaynaklanan dahilî ihtilâflar; şahs-ı manevî ruhunu ve kardeşlik hukukunu zedeleyecek kırıcı ve dışlayıcı tavırlar; tahripkâr gıybet ve dedikodular, bu sebeplerden ilk akla gelen bazı örnekler.

Risale-i Nur hizmeti seksen seneye yakın tarihinde bütün bu tertip ve tuzakları boşa çıkarıp nuranî bir çığ gibi büyüyerek bugünlere ulaştı.

Bunda Üstadın müthiş bir feraset, teyakkuz ve müdebbirliği yansıtan yol gösterici rehberliğinin, irşad, tavsiye ve ikazlarının çok büyük rolü var.

Nur Talebeleri genel anlamda bunlara ciddiyet ve hassasiyetle kulak verip gereğine uygun hareket ettikleri için tuzağa düşmediler; hizmette kesintiye meydan vermeden yola devam ettiler.

Ancak değişik sebeplerden kaynaklanan mevziî ve muvakkat tevakkuf halleri de olmadı değil.

Hattâ Üstad hayatta iken dahi bu gibi durumlar olmuş. Lâhikalarda bununla ilgili bahisler var.

Meselâ onlardan biri şu Kastamonu mektubu:

“Ehl-i dalâlet, Risale-i Nur'un intişarına set çekmek, has talebelerin ve ciddî çalışanların şevkini kırmak ve onlara fütur vermek için, ayrı ayrı tarzlarda, umumî bir plan dahilinde taarruz ediyor. Hâlislere fütur veremediklerinden, başka meşgaleler bulmakla çalışmalarına zarar veriyorlar.

“Semavî musîbet ise: İhtikâr neticesinde, hayat ve yaşama hissi, hissiyat-ı diniyeye galebe çalıp, ekser nâs midelerini, maişetini daima düşünüyor. Hatta ekser fukara kısmından olan Risale-i Nur Talebeleri, bu musîbete karşı çabalamak mecburiyetiyle hakikî ve en mühim vazifesi olan neşir hizmetini bırakmaya mecbur oluyor.

“Hem insanların zihinleri, fikirleri kasten ve bizzat hakaik-i imaniyeye karşı bu yüzden bir derece lâkaytlık bir vaziyeti

almasından, bir tevakkuf devri gelmesine mukabil, Cenab-ı Hakkın inayet ve rahmetiyle başka bir tarzda Risale-i Nur'un intişar ve fütuhata meydan açmış.

"Velhasıl, bir kapı kapansa, inayet-i İlâhiye daha parlak kapıları Risale-i Nur yüzünden açıyor, yol veriyor. Buna binaen, bu tevakkuf ve muvakkaten fütura merak etmeyiniz. Kat'iyen takarrur etmiş ki, Risale-i Nur hakikatlerine gıdaya ihtiyaç gibi bu zamanda ihtiyaç var. Bu ihtiyaç ise onu tevakkufta bırakmaz, işlettirecek inşaallah." (s. 279-80)

Durgunluğun sebepleri ve aşmanın çareleri bu ifadelerde çok açık şekilde gösteriliyor, değil mi?